پیام هفتگی سال ۲۱، شماره ۴۷۵

هیئت‌مدیره: دکتر هانیه رحیمی، رئیس هیئت‌مدیره؛ مهندس کامران سپهری، نایب‌رئیس؛ خانم لیلا فرهمند، عضو؛ آقای بهروز کاویانی، عضو؛ خانم مریم نوروزی، عضو؛ آقای رضا تهمتنی، عضو؛ خانم شیرین دادگر، عضو؛ آقای امیر حسن‌پور، عضو؛ خانم نسرین ملک‌آرا، عضو؛ آقای داریوش کیانی، عضو؛ خانم پروین صادقی، عضو؛ آقای منوچهر رستگار، عضو؛ خانم ژاله امیرخانی، عضو؛ آقای حمید فرهادی، عضو؛ خانم سیمین دانشور، عضو؛ آقای بابک نیک‌پور، عضو؛ خانم فرزانه کریمی، عضو؛ آقای مهدی طاهرخانی، عضو؛ خانم نگار شجاعی، عضو؛ آقای کامران بهمنی، عضو؛ خانم لادن فرهودی، عضو؛ آقای سعید رضوانی، عضو؛ خانم هانیه گلشن‌پور، عضو؛ آقای ایمان صفاری، عضو؛ خانم شهرزاد مهرگان، عضو؛ آقای نوید کامرانی، عضو؛ خانم الهام صدری، عضو؛ آقای پوریا سلطانی، عضو؛ خانم گلاره عباسی، عضو؛ آقای محمدرضا شجاعی، عضو؛ خانم ترانه یزدان‌پناه، عضو؛ آقای حسین لواسانی، عضو؛ خانم رعنا کمالی، عضو؛ آقای فرهاد مشکوة‌الدینی، عضو؛ خانم سپیده قلیچ‌خانی، عضو؛ آقای رامین جهانبانی، عضو؛ خانم بهناز شکیبا، عضو؛ آقای کیوان تاجیک، عضو؛ خانم مهسا روشن‌فکر، عضو؛ آقای سیاوش گلشیری، عضو؛ خانم پریسا دلاوری، عضو؛ آقای مانی حکیمی، عضو؛ خانم الناز بنی‌اسدی، عضو؛ آقای شهاب اکبری، عضو؛ خانم نیلوفر امیدوار، عضو؛ آقای آرش کامگار، عضو؛ خانم هستی مهرپویا، عضو؛ آقای بردیا خسروی، عضو؛ خانم رها فرجادی، عضو؛ آقای نیما وکیلی، عضو؛ خانم سحر طباطبایی‌فر، عضو؛ آقای مهران رستگارنیا، عضو؛ خانم شیوا نوذری، عضو؛ آقای پرهام زندیه، عضو؛ خانم آزاده کیانفر، عضو؛ آقای حامد بهداد، عضو؛ خانم مونا فرهمندپور، عضو؛ آقای سیامک تهماسبی، عضو؛ خانم گلبرگ سپیدار، عضو؛ آقای رضا مختاباد، عضو؛ خانم نازنین بیگدلی، عضو؛ آقای کوروش امیرشاهی، عضو؛ خانم ترلان پروانه، عضو؛ آقای هومن دادخواه، عضو؛ خانم بیتا سرمدی، عضو؛ آقای فرزاد محمودی، عضو؛ خانم شبنم ارکان، عضو؛ آقای پویا سرافراز، عضو؛ خانم لعبت کریمی، عضو؛ آقای مهرداد بهار، عضو؛ خانم آناهیتا رستمی، عضو؛ آقای بابک امیدوار، عضو؛ خانم نسترن همایون، عضو؛ آقای کیان تاجبخش، عضو؛ خانم مهسا امیرزاده، عضو؛ آقای رامتین لاهوتی، عضو؛ خانم شیرین بنی‌اسدی، عضو؛ آقای فرهاد رهنورد، عضو؛ خانم پریسا کاویانی، عضو؛ آقای سیاوش مهرگانی، عضو؛ خانم نگین تابنده، عضو؛ آقای بهمن رستگار، عضو؛ خانم الهه شکیبا، عضو؛ آقای مهدی یزدان‌خواه، عضو؛ خانم ترانه علیدوستی، عضو؛ آقای رضا مهرگان، عضو؛ خانم شیرین فرهادی، عضو؛ آقای کامران نوذری، عضو؛ خانم لیلا صفاری، عضو؛ آقای حمید رضوانی، عضو؛ خانم مهسا کیانفر، عضو؛ آقای بهروز کاویانی، عضو؛ خانم نسرین ملک‌آرا، عضو؛ آقای داریوش کیانی، عضو؛ خانم پروین صادقی، عضو؛ آقای منوچهر رستگار، عضو؛ خانم ژاله امیرخانی، عضو؛ آقای حمید فرهادی، عضو؛ خانم سیمین دانشور، عضو؛ آقای بابک نیک‌پور، عضو؛ خانم فرزانه کریمی، عضو؛ آقای مهدی طاهرخانی، عضو؛ خانم نگار شجاعی، عضو؛ آقای کامران بهمنی، عضو؛ خانم لادن فرهودی، عضو؛ آقای سعید رضوانی، عضو؛ خانم الهام صدری، عضو؛ آقای پوریا سلطانی، عضو؛ خانم گلاره عباسی، عضو؛ آقای محمدرضا شجاعی، عضو؛ خانم ترانه یزدان‌پناه، عضو؛ آقای حسین لواسانی، عضو؛ خانم رعنا کمالی، عضو؛ آقای فرهاد مشکوة‌الدینی، عضو؛ خانم سپیده قلیچ‌خانی، عضو؛ آقای رامین جهانبانی، عضو؛ خانم بهناز شکیبا، عضو؛ آقای کیوان تاجیک، عضو؛ خانم مهسا روشن‌فکر، عضو؛ آقای سیاوش گلشیری، عضو؛ خانم پریسا دلاوری، عضو؛ آقای مانی حکیمی، عضو؛ خانم الناز بنی‌اسدی، عضو؛ آقای شهاب اکبری، عضو؛ خانم نیلوفر امیدوار، عضو؛ آقای آرش کامگار، عضو؛ خانم هستی مهرپویا، عضو؛ آقای بردیا خسروی، عضو؛ خانم رها فرجادی، عضو؛ آقای نیما وکیلی، عضو؛ خانم سحر طباطبایی‌فر، عضو؛ آقای مهران رستگارنیا، عضو؛ خانم شیوا نوذری، عضو؛ آقای رضا تهمتنی، عضو؛ خانم شیرین دادگر، عضو؛ آقای امیر حسن‌پور، عضو؛ خانم نسرین ملک‌آرا، عضو؛ آقای داریوش کیانی، عضو؛ خانم مریم نوروزی، عضو؛ آقای بهروز کاویانی، عضو؛ خانم لیلا فرهمند، عضو؛ آقای کامران سپهری، نایب‌رئیس؛ دکتر هانیه رحیمی، رئیس هیئت‌مدیره

مدیرعامل بنیاد ملی توسعه‌ی پایدار: هدف ما ساختن شهرهایی است که مردم دوست دارند در آن زندگی کنند، نه فقط شهرهایی که در آن‌ها سرمایه‌گذاری می‌شود

گفت‌وگو با مهندس کامران سپهری درباره‌ی برنامه‌های بنیاد برای ۱۰ سال آینده، نقش محله‌ها در تصمیم‌گیری شهری و چرایی تأکید بر حمل‌ونقل عمومی به‌جای توسعه‌ی بزرگراه‌ها

گفت‌وگو: سیمین دانشور

مهندس کامران سپهری، مدیرعامل بنیاد ملی توسعه‌ی پایدار، از سال ۱۳۹۶ در این سمت فعالیت می‌کند. پیش از آن، او ۱۲ سال در شرکت مشاوره‌ی مهندسی آبگینه‌سازان کار کرده بود و در پروژه‌های متعددی از جمله طرح جامع حمل‌ونقل شهر لاجوردان و طرح ساماندهی کناره‌های رودخانه‌ی نیلاب مشارکت داشته است. او دارای مدرک دکتری برنامه‌ریزی شهری از دانشگاه صنعتی شریف است و پایان‌نامه‌ی او درباره‌ی نقش محله‌ها در تصمیم‌گیری‌های کلان شهری بود. سپهری در سال ۱۴۰۰ نیز جایزه‌ی برتر مدیران جوان حوزه‌ی شهری را دریافت کرده است.

پرسش: بنیاد ملی توسعه‌ی پایدار در سال‌های اخیر بیشتر با طرح‌های بزرگ شهری شناخته شده است. چرا تصمیم گرفتید بر محله‌ها تمرکز کنید؟

پاسخ: چون بسیاری از طرح‌های بزرگ، وقتی از بالا دیده می‌شوند، منطقی به نظر می‌رسند، اما وقتی وارد زندگی روزمره‌ی مردم می‌شوند، مشکل‌ساز می‌شوند. یک بزرگراه جدید ممکن است ترافیک را چند سال کاهش دهد، اما معمولاً بافت محله‌ای را پاره می‌کند، پیاده‌روها را ناامن می‌کند و انگیزه‌ی مردم برای پیاده‌روی را از بین می‌برد. ما فکر می‌کنیم که اگر بخواهیم شهر را واقعاً تغییر دهیم، باید از جایی شروع کنیم که مردم هر روز در آن زندگی می‌کنند. محله همان واحدی است که می‌توان در آن هم مشکل را دید و هم راه‌حل را آزمود.

پرسش: در طرح جامع حمل‌ونقل لاجوردان که سال گذشته منتشر شد، بیش از ۶۰ درصد بودجه‌ی پیشنهادی به حمل‌ونقل عمومی اختصاص یافته است. این عدد برای شهری که هنوز بخش بزرگی از سفرهای روزانه‌اش با خودرو شخصی انجام می‌شود، بسیار جسورانه به نظر می‌رسد. چطور توانستید این رقم را توجیه کنید؟

پاسخ: این عدد از دل یک تحلیل ساده بیرون نیامد. ما ابتدا از مردم پرسیدیم که در یک روز معمولی کجا می‌روند، چقدر طول می‌کشد و چرا. نتیجه برای خیلی‌ها غافلگیرکننده بود. بسیاری از کسانی که با خودرو رفت‌وآمد می‌کنند، در واقع مسیرهایی را طی می‌کنند که اتوبوس یا مترو هم می‌تواند به‌خوبی پوشش دهد، اگر فقط کمی سریع‌تر و منظم‌تر باشد. ما نمی‌خواهیم کسی را مجبور کنیم ماشینش را کنار بگذارد؛ می‌خواهیم گزینه‌ای بسازیم که رقابت‌پذیر باشد. وقتی سفر با مترو ۲۵ دقیقه طول بکشد و با خودرو ۴۰ دقیقه، انتخاب مردم روشن است.

پرسش: با این حال، بسیاری از رانندگان می‌گویند که افزایش کرایه‌ها و کاهش ظرفیت خیابان‌ها برای خودروها، زندگی آن‌ها را سخت‌تر کرده است. به این گروه چه پاسخی می‌دهید؟

پاسخ: این نگرانی کاملاً قابل‌فهم است و ما آن را جدی گرفته‌ایم. به همین دلیل در طرح پیشنهادی، ۱۵ درصد درآمد حاصل از عوارض ورود خودرو به مرکز شهر مستقیماً به صندوقی برای کمک به رانندگان تاکسی و کسبه‌های آسیب‌دیده اختصاص پیدا می‌کند. همچنین ۲۰ هزار پارکینگ جدید در لبه‌ی شهر ساخته می‌شود تا کسانی که واقعاً به خودرو نیاز دارند، بتوانند بدون دردسر وارد شهر شوند. ما دشمن رانندگان نیستیم؛ دشمن ترافیک هستیم.

پرسش: یکی از انتقادهایی که به بنیاد وارد می‌شود این است که برنامه‌های شما بیش از حد به سرمایه‌گذاری خصوصی وابسته‌اند و ممکن است در عمل، شهر را به سمت پروژه‌های لوکس سوق دهند. پاسخ شما چیست؟

پاسخ: این نگرانی به‌جاست و ما از همان ابتدا آن را جدی گرفته‌ایم. به همین دلیل در اساسنامه‌ی بنیاد ملی توسعه‌ی پایدار، هیچ پروژه‌ای بدون وجود حداقل ۳۰ درصد سهم عمومی یا اجتماعی در آن تأیید نمی‌شود. ما همچنین یک کمیته‌ی نظارت مستقل داریم که گزارش‌های آن هر سه ماه یک‌بار منتشر می‌شود. اگر جایی ببینیم که منافع خصوصی بر منافع عمومی غلبه کرده، آن را اعلام می‌کنیم و از ادامه‌ی همکاری خودداری می‌کنیم.

پرسش: برنامه‌ی شما برای ۱۰ سال آینده چیست؟ اگر بخواهید در یک جمله بگویید که می‌خواهید تا سال ۲۰۳۶ چه تغییری در شهرها ایجاد کنید، چه می‌گویید؟

پاسخ: می‌خواهیم شهرهایی بسازیم که بچه‌ها بتوانند در آن‌ها تنها بروند، که پیاده‌روی در آن‌ها لذت‌بخش باشد و که ساکنان احساس کنند صدایشان شنیده می‌شود. اگر بتوانیم این سه چیز را محقق کنیم، فکر می‌کنم بقیه‌ی چیزها به‌طور طبیعی سر جای خود قرار می‌گیرند.

مدیرعامل بنیاد ملی توسعه‌ی پایدار: هدف ما ساختن شهرهایی است که مردم دوست دارند در آن زندگی کنند، نه فقط شهرهایی که در آن‌ها سرمایه‌گذاری می‌شود

(ادامه‌ی گفت‌وگو در صفحه‌ی 4)

پیام هفتگی
سال ۲۱، شماره ۴۷۵
۳ تیر ۱۴۰۳ = ۱۳ ژوئن ۲۰۲۶